

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/713/2015
Identifikačné číslo spisu:	8711207658
Dátum vydania rozhodnutia:	19.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8711207658.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu G. J., bývajúceho v H., zastúpenému JUDr. Vladimírom Komanom, advokátom so sídlom v Poprade, Hraničná č. 13, proti žalovanému PRO POPULO Poprad, s.r.o., so sídlom v Spišskej Teplici, Obrancov mieru č. 329, IČO: 17 083 851, zastúpenému JUDr. Marekom Tkáčom, advokátom so sídlom v Lipanoch, Námestie sv. Martina č. 39, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20 C 116/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2015 sp. zn. 12 CoPr 6/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad rozsudkom z 23. septembra 2014 č.k. 20 C 116/2011-139 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti výpovede z 26. januára 2011 danej mu žalovaným podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce (zákon č. 311/2010 Z.z.). Rozhodol tak po zistení, že rozhodnutím žalovaného z 3. decembra 2010 došlo k zrušeniu funkcie manipulačného majstra na expedičnom sklade, ktorú vykonával žalobca, z dôvodu zníženého objemu ťažobnej činnosti v roku 2011. Ďalej mal preukázané, že v čase dania výpovede žalobcovi došlo k zníženiu počtu zamestnancov o jedno pracovné miesto, čo vyplýva z organizačnej štruktúry žalovaného a žalovaný nemal možnosť ponúknuť žalobcovi inú vhodnú prácu v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce. K obnoveniu zrušeného pracovného miesta nedošlo v lehote troch mesiacov po skončení pracovného pomeru a ani po uplynutí tejto lehoty. Keďže boli splnené podmienky vyplývajúce z § 63 Zákonníka práce pre skončenie pracovného pomeru, súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.

2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcu rozsudkom z 28. apríla 2015 sp. zn. 12 Co Pr 6/2014 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozsudku a na zdôraznenie jeho správnosti uviedol, že v konaní nebola preukázaná

pravdivosť tvrdení žalobcu o voľných pracovných miestach u žalovaného v čase dania výpovede a žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 150 ods. 1 O.s.p.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) najmä preto, že žalovaný nepreukázal splnenie ponukovej povinnosti pred doručením výpovede žalobcovi. Zdôraznil, že bolo úlohou súdu prvej inštancie a aj odvolacieho súdu zistiť, či žalovaný disponoval pracovnými miestami v čase dania výpovede a či si splnil ponukovú povinnosť vo vzťahu k žalobcovi. Z hľadiska povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti pri dokazovaní splnenia ponukovej povinnosti vyplývajúcej z § 63 ods. 2 Zákonníka práce platí, že splnenie ponukovej povinnosti musí zásadne tvrdiť a preukázať zamestnávateľ. Za nesprávny preto považuje postup súdov, ktoré za zamerali v podstate iba na to, aby žalobca preukázal voľné pracovné miesto, na ktoré mal nastúpiť a len na základe toho, že na odvolacom pojednávaní nevedel takéto pracovné miesto označiť, súd žalobu zamietol. Trval na tom, že zo strany žalovaného nebola splnená hmotnoprávna podmienka dania výpovede, a to ponuková povinnosť iného pracovného miesta, keďže nepreukázal absolútnu nemožnosť žalobcu zamestnávať. Z uvedených dôvodov žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, dovolanie žalobcu je procesne neprípustné, a preto ho treba odmietnuť. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

5. Dovolanie bolo podané 21. júla 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu. Dovolateľ ním prejavuje vôľu vyvolať účinok spočívajúci v prelomení právoplatnosti napadnutého rozhodnutia a uskutočnení meritórneho dovolacieho prieskumu.

7.1. Dovolaná podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nebol tento opravný prostriedok prípustný)], vyvolali procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

7.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých bol podľa vtedy účinnej právnej úpravy daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

8. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 7.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade

týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

9. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k najzávažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

10. Dovolanie žalobcu smeruje proti rozsudku, ktorý nemá znaky tých rozsudkov, proti ktorým bolo dovolanie v zmysle § 238 O.s.p. prípustné. Podané dovolanie teda v zmysle tohto ustanovenia nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu do 30. júna 2016 umožňovali uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

11. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Dovolateľ procesné vady konania vymenované v tomto ustanovení nenamietal a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

12. Žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

12.1. Právny posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci bolo do 30. júna 2016 považované za relevantný dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý ale mohol byť úspešne uplatnený iba v procesne prípustnom dovolaní.

12.2. Samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladalo (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by podľa § 238 O.s.p. zakladal prípustnosť dovolania.

13. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že do 30. júna 2016 prípustnosť dovolania nezakladalo ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993, R 42/1993, ako aj vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

14. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu, ktoré bolo podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 procesne neprípustné, nevyvolalo v danom prípade účinok umožňujúci dovolaciemu súdu, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozsudku. Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

15. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.